

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เอาหนึ่คีนไป เอาไท้กลับมา

นี่วันที่ ๑๐ ก็จะไปภาคตะวันออก ตระเวนย้อนกลับมาทางชลบุรี ราชบุรี เข้ามากรุงเทพฯอีก แล้วก็ไปทางลพบุรี ย้อนไปนครนายก แล้วก็นครปฐม ศาลายา ตอนสุดท้ายกลับ อย่างนั้นละไม่ได้อยู่นะ ไปคราวนี้ไกลอยู่ คราวนี้ก็หนักเหมือนกันเทศน์ เทศน์ติดเทศน์ต่อตลอดเลยเที่ยว แล้วก็ชอกแซกซิกแซ็ก (ผู้ว่าฯ เชียงราย: หลวงพ่อยังแข็งแรงอยู่) ก็พอบินนั่นแหละ รถมันหากเซ็นไป ไปกับรถอย่างนั้นแหละ เหนื่อยก็ทนเอา เพราะเราเห็นแก่ชาติบ้านเมืองเราทนเอา ถ้าลำพังเจ้าของ โหย ไม่เอาไหนแล้วแหละ นี่เห็นแก่ชาติบ้านเมืองของเราก็ได้อุตสาหะพยายามบิกบิน ทั้งธาตุทั้งขันธุ์ที่เป็นเครื่องมือของธรรมมันทรุดโทรมมาก อ่อนลง ๆ

ความมุ่งหมายที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วประเทศไทยเรามากก็เป็นเวลาเป็นปีแล้วมั่ง เกี่ยวกับเรื่องทองคำซึ่งเป็นจุดที่หมายของชาติไทยเรา ช่วยชาติคราวนี้ ขอให้ เป็นจุดเด่นแห่งชาติไทยของเราจะแสดงให้เห็นโลกภายนอกเห็น แล้วภายในเราก็จะอบอุ่น ว่าชาติไทยของเรามีความรักชาติ มีความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน แล้วพยายามหนุนที่บกพร่อง เช่นเวลานี้ทองคำเรากำลังบกพร่องในคลังหลวงมากอยู่ เหตุที่หลวงตาจะได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมาตั้งแต่วันไปดูทองคำในคลังหลวงนะ หัวหน้าคลังหลวงนิมนต์ให้ไปดู วันนั้นเป็นวันที่เราไปมอบทองคำเป็นครั้งแรกเลย หัวหน้าคลังหลวงก็นิมนต์เราเข้าไปดูทองคำ

แล้วทางโน้นเขาก็บอกว่า ในคลังหลวงนี้จะได้เข้ามาที่นี่เพียง ๒ องค์เท่านั้น มีสมเด็จพระเทพฯ หนึ่ง กับหลวงตา ได้เข้ามาดู นอกนั้นไม่มี เขาห้ามเด็ดขาดไม่ให้เข้าไปเลย เขานิมนต์เราเข้าไปดู เราก็ระลึกได้ทันทีว่า คลังหลวงของเราซึ่งเป็นหัวใจของประเทศคงมีความมุ่งหวัง เกี่ยวกับเราเข้าไปดูทองคำ เรื่องที่แรกก็คือเราไปมอบทองคำ มันก็อาจจะเข้าเกี่ยวข้องกัน นิมนต์เข้าไปดูก็ดูละเอียดลออเสียด้วย ดูหมด แล้วถามแ่งนั้นแ่งนี้ประเทศไหนเมืองไทยเราได้อาทองคำไปฝากไว้ คือประเทศที่เกี่ยวข้องกับการซื้อการขาย การติดหนี้ติดสิน ต้องมีทองคำเป็นเครื่องประกัน เราคิดไว้อย่างนั้นแหละ ถามก็ตรงเป้งเลยนะ ที่นั่นฝากไว้เท่านั้น ๆ เพื่อเป็นเครื่องประกันชาติไทยของเราในการซื้อการขาย การติดหนี้ติดสิน ก็เอาเหล่านี้เป็นเครื่องประกัน

ที่นี้เวลาย้อนเข้ามาหาเมืองไทยเรานี้ แล้วเมืองไทยเราละ เวลานี้ทองคำมีมากน้อยเพียงไร เขาบอกว่ามีเท่านั้น รู้สึกว่าเราใจหายวูบเลยนะ นั่นละที่ออกมาจากนั้น ตั้งแต่บัดนั้นมาประกาศเรื่องทองคำจนกระทั่งบัดนี้ไม่มีอ่อนข้อเลย อย่างไรก็ตามขอให้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันในการช่วยชาติคราวนี้ จะสมเกียรติชาติไทยของเราในจำนวนคน ๖๒-๖๓ ล้านคน จะพอดีกับการช่วยชาติ ยกชาติขึ้นด้วยทองคำเหลืองอร่าม แล้วดอลลาร์กะว่าจะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน เวลานี้ได้ ๗ ล้านกว่าแล้ว ดอลลาร์มันเบากว่ากัน ทองคำหนัก ค่อยเดินไปอย่างเชื่องช้า ๆ พอทองคำได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์อาจจะ ๑๐ ล้านหรือกว่าก็ได้ แต่เราเอานั้นเป็นจุดมุ่งหมาย

ที่หลวงตาได้ตะเกียกตะกายอยู่เวลานี้ ก็เพื่อความแนบแน่นมั่นคง ความอบอุ่นแห่งชาติไทยของเรา โดยมีทองคำเป็นหัวใจของชาติ หายใจก็โล่ง ๆ นี่อันหนึ่งที่สำคัญ อันถัดต่อไปก็เมืองนอกเมืองนาเขาตาจต้องมาสู่เมืองไทยของเรา ว่าจะเป็นอย่างไกรช่วยชาติของเมืองไทยนี้ เขาก็ต้องจต้อง เพราะฉะนั้นเราต้องเอาสิ่งที่เป็นมงคลต้อนรับคนเมืองนอกอีกด้วย อย่าให้เขาได้ติฉินนินทาต่าง ๆ ซึ่งเรามีฐานะที่จะยกชาติไทยของเราขึ้นได้อยู่นี้ ไม่ยอมให้ใครจะมาดูถูกเหยียดหยามได้ง่าย ๆ นี่ความหมายอันนี้ละที่หลวงตาได้บิณอยู่เวลานี้ บิณเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา

สำหรับหลวงตาเองก็เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วในที่ทั่ว ๆ ไปว่า เราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่เอาอะไรทั้งนั้นในสามแดนโลกธาตุนี้ เราปล่อยหมดทุกอย่างแล้ว ที่ปล่อยไม่ได้ก็คือชาติไทยของเรา เป็นความเป็นหวังเป็นไยเมตตาสงสาร จึงได้พาบิณบิณอยู่เวลานี้ จึงได้ประกาศเรื่อยมาเพื่อจะอุ้มชูชาติไทยของเราให้มีเกียรติขึ้น สมหน้าสมตากับชาติไทยของเราเป็นชาติไทยมาดั้งเดิม ไม่เคยเป็นบ้อยของผู้ใดเลย ครองประเทศชาติบ้านเมืองมาตลอด แล้วความจจะเอาให้จหมจดจนจะไม่มองเห็นคนสักคนเดียวนี้มันฟังไม่ได้ว่าจั้นเถอะ เพราะฉะนั้นถึงเอา พี่น เราอยู่ในฐานะที่จะพ้นได้แล้วเอาพี่น

เวลานี้ทองคำก็ได้แล้ว ๕,๕๕๙ กิโลกรัม นี่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว แล้วดอลลาร์เรา ๗ ล้าน ๒ แสน เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ทองคำก็ยังขาดอยู่เพียง ๔ ตันกว่า ไม่เหลือบ่ากว่าแรงเรากี่ว่าจั้น อย่างไรก็ตามเอาให้ได้นะ ชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณของเมืองไทยเราให้มีในคราวนี้ อย่าให้ล่มจมด้วยอำนาจแห่งความจมันเหยียบนะ บอกอย่างนั้นละ เพราะฉะนั้นถึงบิณบิณเรื่องราวมัน สำหรับหลวงตาเองไม่เอาอะไรแหละ ไม่หวังอะไรทั้งนั้น หวังแต่พี่น้องชาวไทยจึงได้พาบิณบิณ อย่างไรก็ตามเราก้เชื่อแน่ว่างจจะต้องพอในจำนวนที่ต้องการไว้นั้น เพราะเท่าที่ผ่านมาในนามที่เราเป็นหัวหน้านี้ ว่าจุดไหนก็ได้จุดนั้นเป็นลำดับ ๆ ไม่

เคยพลาดนะ คราวนี้ก็จะเอาจุดใหญ่นี้ให้ได้ พอได้จุดใหญ่แล้วต่างคนก็ต่างยิ้มแย้มแจ่มใส เราก็เลิก ออกมาด้วยความผาสุกเย็นใจ หายห่วงต่อชาติไทยของเรา เรื่องราวเป็นอย่ำนั่นละ

สำหรับเงินสดเรานี้ได้นำไปซื้อทองคำ ๙๔๑ ล้านบาท นอกจากนั้นก็กระจายทั่วประเทศไทย ช่วยคนทุกข์คนจน สถานสงเคราะห์ โรงพยาบาล โรงร่ำโรงเรียน ตลอดจนราชการต่าง ๆ อาศัยเงินจำนวนนี้กระจายช่วยออกไป ๆ ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้เข้าสู่คลังหลวงมาก เพราะกึ่งกำนของคลังหลวงก็ทั่วประเทศ คนนั้นก็ขอ คนนี้ก็ขอ รบข้างเลยไม่ทราบจะเอาเข้าคลังหลวงทางไหน เราเลยจะตาย นี่ละถึงไม่ได้เข้ามากนะ เวลานี้ก็กำลังช่วยเรือนจำลาดยาว อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓๐ ล้าน เราได้ลั่นคำเรียบร้อย เวลานี้กำลังเริ่มสร้างแล้วมีสองหลังใหญ่ หลังละ ๓ ชั้น ให้พวกนักโทษผู้หญิง นอนเคลื่อนเหมือนนอนซุง แม้อย่างนั้นยังหาที่นอนไม่ได้อีก คือมันแน่นขนาดนั้น ทางอธิบดีกรมราชทัณฑ์ก็อุตส่าห์มาหาเราเลย เราก็เห็นใจเลยตามไปดู ดูแล้วก็ตกลงทันที เอาเลย เป็นอย่ำนั่นละ

นี่ละเงินที่เข้าไม่ได้หมดมันเป็นอย่ำนี่ แยกทางโน้นแล้วแยกทางนี้ เข้าทองคำจริง ๆ จึงเข้าไม่ได้มาก สิ่งที่จะต้องช่วยเหลืออยู่ในเมืองไทยของเรา ที่เรียกว่าเป็นกึ่งเป็นกำนก็คือโรงพยาบาล สำคัญมากนะ คนเจ็บไข้ได้ป่วยเข้าไปโรงพยาบาล เป็นคนจนตรอกจนมุม ต้องได้อาศัยลมหายใจของหมอ ที่นี่หมอไม่มีเครื่องมือก็ก้าวไม่ออก นี่ซีมันสำคัญวิ้งมาหาเรา เราก็ให้ ๆ โรงพยาบาลเวลานี้ก็ ๒๐๐ กว่าโรงแล้ว โรงพยาบาลพิสดารมาก ทั้งเครื่องมือเครื่องมือ ทั้งตึก ทั้งรถราอะไรทุกอย่าง บางที่ซื้อที่ให้ ถ้าที่ไม่พอ พอที่จะซื้อได้ เขาขายให้ เอ้า ซื้อเอา ๆ บางที่ก็ซื้อให้หมดทั้งที่โรงพยาบาลหมดเลยก็มี ยกเอาเลย คือที่เดิมมันแคบ สมควรที่จะเป็นโรงพยาบาลต่อประชาชนจำนวนมากอย่ำนี้อต่อไป เมื่อที่อื่นพอมีได้อยู่ หาซื้อที่อื่นให้ ยกขบวนไปเลย ซื้อที่ให้หมด อย่ำนั่นก็มี จึงว่าโรงพยาบาลนี้พิสดารมากนะ มากจริง ๆ

ตะกั้นี้ก็พูดถึงเรื่องการโอนเงิน เพราะเราจะไปนั้นมานี้กลัวจะไม่ทัน จะรีบโอนไปทางภาคใต้ ภาคใต้เวลานี้มีอยู่ ๒ โรง ให้พระดูแลท่าน ที่ใดไกลเราไม่อาจจะไปได้ก็มอบให้พระ พระก็พระลูกศิษย์ ทางภาคใต้ก็ลูกศิษย์ไปอยู่ทางโน้น ก็มอบเป็นภาระให้ดูแลโรงพยาบาล โรงไหนที่เราได้ตกลงกับเขาเรียบร้อยแล้ว ก็มอบให้พระ ๆ เป็นผู้ดำเนินงานแทนเราร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ท่านว่าอย่างไร ท่านว่าตัดออกหรือเพิ่มเข้าอะไร มอบท่านเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ เราเป็นคนจ่ายเงิน ๆ เท่านั้นเอง เวลานี้ทางภาคใต้ก็กำลังหนุน ให้รออยู่ก็

มีเพราะมันหลายด้านหลายทาง เราไม่ไหว อันไหนที่พอรอได้ให้รอเสียก่อน พอได้แล้วก็ย้อนกลับมาอีกอยู่อย่างนั้นแหละ เราช่วยโลกเราช่วยจริง ๆ

แล้วก็หลวงตานี้พูดจริง ๆ ในท่ามกลางแห่งการโจมตีของพวกเขาแล้ว ว่าอย่างนั้นเลยละ ที่เลวร้ายที่สุดในเมืองไทยเรา มีสัตว์ที่เลวร้ายที่สุดแฝงอยู่ในเมืองไทยเพื่อทำลายทั้งชาติและศาสนาอยู่ในนี้ ที่มาโจมตีหลวงตาว่าบรรดาพี่น้องทั้งหลายบริจาคให้เพื่อช่วยชาติเข้ามาหาหลวงตา คนทั้งประเทศเงินบริจาคผ่านเข้ามาหาหลวงตานี้ บอกว่าหลวงตานี้เอาเข้าพุงตัวเองหมด เป็นคำอย่างนั้นะ ที่นี้กับเราทำเองนี่นะ คือเราอ่านเรานี้ละเอียดลอมมากทีเดียว แล้วพวกเราซุ่มซำม ๆ เข้ามา มาโจมตีตั้งตั้งโดยไม่ได้เหตุได้ผลอะไรเลย ว่าเงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมหาหลวงตาเอาเข้าพุงหลวงตาหมด ว่าอย่างนั้นนะ

นี่เราฟังไม่ได้เลย คือไม่มีเหตุมีผลโลกอะไร ตั้งหน้าตั้งตาทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาอย่างแหกเหลวไป โดยเจตนาล้วน ๆ เจตนาร้าย เพราะเราทำ เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เรายกนิ้วได้เลยขนาดนี้นะท่านผู้ว่า ยกนิ้วได้เลยว่าแม้แต่บาทหนึ่งฟังซินะ เราไม่เคยเข้าไปแตะต้องเงินจำนวนเหล่านี้ เราเป็นผู้ควบคุมเองทั้งหมด คิดดูซิว่าเงินนี้หลวงตาบวชมาไม่เกี่ยวข้องกับเงินเลยนะ ตัดขาด ๆ ตลอด ที่นี้พอชาติบ้านเมืองมีความจำเป็นขึ้นมา มันก็ต้องเกี่ยวกับการเงิน ที่นี้การเงินเขาบริจาคเข้ามา เราจะทำให้ใครเป็นคนรับแทนเรา เราไว้ใจใคร ก็เมื่อเราไม่ไว้ใจใครแล้วเงินนี้จะต้องรั่วไหลแน่นอนไม่มากก็น้อย ตกลงก็เลยได้เป็นเจ้าของบัญชี คิดดูซิ คือตัดขาดขนาดนั้นละ จึงต้องเป็นเจ้าของบัญชีเพื่อรักษาความรั่วไหลแตกซึม ให้ได้สมบูรณ์แบบตามเจตนาของพี่น้องทั้งหลายที่มุ่งหมายต่อเรา เชื่อต่อเราแล้วมอบถวายเข้ามาแล้ว ให้ได้ทุกบาททุกสตางค์ออกทำประโยชน์ให้โลก

เพราะฉะนั้นจึงว่าแม้บาทหนึ่งเราไม่เคยมี ที่จะเป็นเจตนาหมองกับเงินพี่น้องทั้งหลายนี้ แน่ใจขนาดนั้น เพราะเราทำด้วยความเมตตาสงสารล้วน ๆ ถึงขนาดที่ว่าร้องโก๊กละ เราสะเทือนใจมาก ถึงเมืองไทยเราจะล่มจมเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมานี้ ถึงขนาดเราร้องโก๊กละเลยเทียว เอ้า หลวงตาจะช่วยว่าอย่างนั้น นั่นละตั้งแต่บัดนั้นมา เอาจริงเอาจังตลอด เงินทุกบาททุกสตางค์เราเป็นผู้ควบคุม เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว คือบัญชีเข้าในธนาคาร หลวงตาเป็นเจ้าของหมดเลย เงินบริจาคมหาเราไรให้รับได้ ๆ ๆ เข้าได้ ๆ แต่เวลาถอนเราเป็นคนเซ็นถอนแต่ผู้เดียว เพราะฉะนั้นมันถึงบริสุทธิ์ แล้วจะมาว่าเราเอาเงินพี่น้องทั้งหลายเข้ามาพุงหมดนี้มันฟังไม่ได้เลยนะ อ่านออกทีเดียว นี่หมดสภาพความเป็นมนุษย์ ถ้าเป็นพระก็หมดสภาพความเป็นพระ ตั้งหน้าตั้งตาทำความเลวร้ายต่อชาติต่อศาสนา

ต่อผู้ทำดีทั้งหลายเป็นอย่างมาก อย่างเห็นได้ชัดเจนเลย ว่าอย่างนี้เลย หลวงตาเชื่อตัวเองขนาดนั้น

หลวงตาอยู่ในท่ามกลางสิ่งเลวร้ายทั้งหลายนี้หลวงตาก็ไม่หวั่น เพราะเหตุที่เราบริสุทธิ์ของเราเต็มเหนี่ยว ๆ เหมือนธนบัตรจะเป็นใบละร้อยก็ตาม ธนบัตรปลอมมันจะเต็มทั่วแผ่นดินก็ตาม เท่าภูเขาทั้งลูกก็ตาม ธนบัตรของเราที่เป็นธนบัตรจริงแลกรจริงนี้หนึ่งร้อยบาทผ่านได้หมดเลยเข้าใจไหม ธนบัตรของจริงร้อยบาทนี้ผ่านได้หมดของปลอมล้มเหลวไปหมด เป็นอย่างนั้น อย่างนี้แหละ เราธนบัตรร้อยจริงช่วยประเทศไทย เราเราไม่มีอะไรเลย เป็นอย่างนั้นละ จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เวลานี้ก็คงจะพากันเชื่อกันบ้าง ไม่เชื่อกันแล้วแต่ ก็เราเชื่อเราแล้วนี่ ใครจะมาเชื่อไม่เชื่อเราไม่สำคัญใช้ไหม เรามุ่งทำประโยชน์ต่อชาติไทยของเราอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขนาดร้องโก่ง ร้องนี้ไม่ใช่ร้องธรรมดานะ กระเทือนเอามากที่สุด

เหอ เมืองไทยเรานี้ป่วยาตายาย บรรพบุรุษพาอ้อพาพายมานี้ ตะเกียกตะกายมาสงบร่มเย็นไม่ค่อยมีเรื่องมีราวอะไร บิกบีนกันมาอย่างนี้ก็พอเป็นพอไปตลอดมา ไม่ปรากฏเรื่องราวที่เป็นอยู่เวลานี้เลย เป็นเวลานี้คือว่าเมืองไทยกำลังจะจม เราต้องให้ได้นะ หลวงตาเอาจริงเอาจังมากนะ ออกจากนี้ให้เข้าคลังใหญ่ อะไรติดหนี้เขาเท่าไร ๆ ไปสืบทราบออกมาจนหมด ติดหนี้เมืองนอกเขานะ ยิ่งเพิ่มเข้า ๆ มันยิ่ง แหม จะสลบไสลเรา ถ้าอย่างนี้แล้วจม ถึงขนาดนั้นนะ ถ้าอย่างนี้แล้วจม ถ้าเราไม่รีบติดรีบตั้งแต่บัดนี้แล้วจมแน่ ๆ ชาติไทยเราจะมาถึงจุดนี้จุดจมจะว่าไง เราก็อุดตันทีเลยว่า เอ้า ถึงจะมากจะน้อยก็ตามเวลานี้ถ้าหากว่าเป็นเหยี่ยวใหญ่นะ เขาก็เพียงกางเล็บอยู่ที่นี่ เราเท่ากับหัวหนู

คนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนเท่ากับหัวหนูที่เหยี่ยวใหญ่มันจะกำเอา คือเขาเป็นเจ้าของนี้เรา เจ้าหนี้เราขนาดไหนนั่นละเขากำทีเดียวหมด ไหนเอาหนี้ของข้ามาว่าอย่างนี้คำเดียวเท่านั้นใช้ไหม กำหมดเลย แต่ที่เขายังไม่กำเขายังกางเล็บ เอ้า ให้รีบตั้งเราพอดีนได้แบบไหน ดิ้น เอ้า ดิ้น ๆ นี่ละเรื่องราวมันถึงได้พอเป็นพอไป

ที่นี้สรุปมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เมื่อวานนี้ก็ได้อุดกันอยู่ ท่านนายกท่านบอกว่า จะใช้หนี้เขาให้เป็นระยะ ๆ นี่ว่ายังไง เอ้า แปลการ์ตูนให้ฟังหน่อย ลองแปลให้ฟังซิ นี่ละหลักฐานพยานมันมีอยู่

โยม อันนี้เป็นการ์ตูนนะครับ นายกทักษิณจะใช้หนี้ ไอ เอ็ม เอฟ เป็น ๓ ระยะ ๆ ละ ๒ เดือน รวมทั้งหมดเป็น ๔,๘๐๐ ล้านดอลลาร์ นี่บอกว่า เอาเงินคืนไป เอาความเป็นไทคืนมา อันนี้เป็นเหมือนชาวไทยประชาชนโดนโซ่ตรวน ล่ามโซ่ เป็นหนี้เขา

หลวงตา หนี้เขามัดคอเห็นไหมล่ะ เวลานี้นายกเรากำลังแก้ไขออกจากคอของคนไทยเราทั้งประเทศ เห็นไหมนี่ดูเอา เอ้า อันนี้เอาไปเอาไทคืนมา นั่น เห็นไหมล่ะ นี่กำลัง ก็ค่อยบีกบีนกันมาอย่างนี้ ได้มาขนาดนี้แล้วว๊าง ที่อยู่ในอุ้งเล็บของเรา เวลานี้เราชื่นชมยินดีทั่วหน้ากันแล้วด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละของพี่น้องชาวไทยแล้วรวมหัวกัน ถึงขนาดที่ว่าจะใช้หนี้ให้หมดเท่าไร

โยม ทั้งหมด ๔,๘๐๐ ล้านบาทครับ

หลวงตา ดูเหมือนว่าจะจ่ายให้เป็นระยะ ๆ

โยม ระยะละ ๒ เดือนครั้ง ภายใน ๖ เดือนให้หมด

หลวงตา ๒ เดือนจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ แล้วก็ผ่านไปได้ เวลานี้เงินเรามีอยู่แล้ว ถึงจะจ่ายทีเดียวหมดเลยก็ได้ ฟังซินะ นี่จะจ่ายให้พอเหมาะพอดี เรียกว่าเรามีอยู่แล้วจะจ่ายเดี๋ยวนีทั้งหมดก็ได้แล้ว นั่น แต่นี่จะทำเป็นระยะ ๆ เรียกว่า ราบรื่นกว่ากันก็เป็นเรื่องของนายก ท่านพิจารณา ท่านสุขุมมากนะ ควรชมเราต้องชม นายกคนนี่ที่เราผ่านนายก เราไม่ได้ตำหนินายกผู้ใดคนใดละนะ เราดูตามเหตุตามผลมา แต่เวลานี้ปรากฏว่านายกรัฐมนตรีเราคนปัจจุบันรู้สึกว่เด่นมาก ความสุขุมรอบคอบรู้สึกว่ละเอียดลออ เข้ากันได้กับธรรม ๆ คือเอาธรรมวัดนะ เราเอาธรรมวัด เราไม่ได้ยกโทษเฉย ๆ มายกยอเฉย ๆ นะ เราเอาธรรมเข้าเทียบ ๆ ธรรมเป็นความถูกต้องแม่นยำทุกอย่าง นี่รู้สึกว่ราบรื่นมา ไม่นานนักท่านก็จะเอาเงินใช้หนี้เขา เอ้า เอาหนี้ไปเอาไทกลับมา ก็อย่างนี้แหละ เบาใจไหมล่ะ

ระยะ ๓ ปี ๔ ปี ที่เราช่วยชาติบ้านเมืองของเรา มา จะใช้หนี้ให้หมดเดี๋ยวนีก็ได้เลย แต่ท่านไม่ทำท่านกะให้พอเหมาะพอดี หนี้ระยะ ๓ เดือนจึงจะใช้ให้หมด เรียกว่าหนี้ที่เขาอยู่กับเราก็เรียกว่าหมดแล้ว นี่เราตัดนิ้วมัน ตัดเล็บอุ้งเล็บเหยียนั่นเข้าใจไหม ตัดมันออกด้วยมีดของเรา เอาหนี้ไป เอาไทกลับมา เห็นชัด ๆ อย่างนี้ นี่กำลังแห่งความรักชาติความสามัคคีพร้อมเพรียง มีมากมีน้อย เอ้า หนุนกันเข้าไปเลย เราก็เห็นชัด ๆ อย่างนี้ มีแต่ความฟื้นฟูขึ้นเป็นลำดับ ๆ นับตั้งแต่ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวแล้วต่างคนต่างช่วยชาติบ้านเมืองมา ก็เห็นอย่างนี้แหละ ทางไหน ๆ ก็เป็นไป ๆ มาบทสุดท้ายก็คือว่า เราจะให้เมืองไทยเราเต็มตื่นด้วยความพอใจทุกอย่างด้วยน้ำหน้กทองคำ ๑๐ ตัน และดอลลาร์เราก็แน่ใจแล้วว่าไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน ได้นี้พอใจเลย

ขอให้พี่น้องทั้งหลายทุก ๆ ท่านทั่วประเทศไทยเรา ต่างมีแก้จิตแก้ไขของเราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ดูผลที่ผ่านมาแล้วนี้เป็นประโยชน์มากน้อยเพียงไร เมื่อเราดำเนินอย่างนี้

แล้วจะผ่านไปได้อย่างไรโดยไม่มีปัญหาอะไรละ รอเวลาเท่านั้นเอง วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นเสียก่อน นี่
 ละเห็นชัดอยู่ ดูซิโซ เขาทำเอาไว้อู๊ย น่าสลดสังเวชนะ เมืองไทยถูกล่ามโซ่ โซ่มัดคอ
 ๆ ไว้ ล้วนแล้วตั้งแต่พวกเขียนกฎหมายที่มัดชาติก็มี มัดคอก็มี อยู่ในนี้ด้วยกันหมด
 เลย เวลานี้แก้ออกทั้งทางด้านกฎหมาย กฎหมายคือกฎหมายเข้าใจไหม มันมาพันคอ
 เรา เวลานี้กำลังแก้ออกอันนี้ แล้วหนีสินก็หามาหนุนเข้าแล้วนี่

นี่ละที่หลวงตาได้ช่วยชาติ หลวงตาช่วยด้วยความภาคภูมิใจจริง ๆ คือไม่มี
 อะไรในจิตเลย คิดดูตั้งแต่บาทหนึ่งที่เราจะไปหยิบเอามาด้วยเจตนาหมวมองไม่มีเลย
 เราจะพิจารณารอบคอบทุกด้านทุกทาง จำมากจำน้อยทุกอย่างแล้ว เอ้า เช่นจ่าย ๆ
 ให้ตามเหตุตามผลเราไม่ทำลุ่มสี่ลุ่มห้านะ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซึมไปไหน
 เลย เงินจำนวนมากที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ ไม่ไปไหนเลยเพราะเราเป็นผู้ควบคุมการ
 เงินแต่ผู้เดียว ด้วยความอิมพองของเราด้วย เราไม่หิวโหยกับอะไรทั้งหมดเลย มีแต่ที่จะให้
 ชาติบ้านเมืองของเราอยู่เย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน ด้วยอำนาจแห่งชาติและศาสนาอุ้มชูกัน ทั้ง
 แขนซ้ายแขนขวาหนุนกันเข้า เวลานี้ก็ทั้งแขนซ้ายแขนขวา แขนหนึ่งก็ทางบ้านเมือง อีก
 แขนหนึ่งก็ทางศาสนากำลังหนุนกันเข้าตลอดเวลา แล้วก็ค่อยฟื้นฟูลื่นเรื่อย ๆ อย่างนี้

หลวงตาทุกขล่ำปากก็ทนเอาอย่างนี้ละ วันที่ ๑๐ นี้ก็จะเดินทางไปภาคตะวันออก
 ไปจันทแล้วก็ตระเวนกลับมาจนกระทั่งถึง ชลบุรี ราชบุรี เข้ากรุงเทพฯนะ แล้วก็มา
 กรุงเทพฯ จุดอยู่ที่นั่น เอาตระเวนอีกนะไปตามที่นิมนต์ จนกว่าจะได้กลับดูเหมือนเป็นวัน
 ที่ ๒๐ มั้ง (๒๒ ครั้ง) โนนนะ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ไป กว่าที่จะได้กลับก็วันที่ ๒๒-๒๓ กลับมา
 ถึงวัด ไม่ได้อยู่นะ ตอนไปนี้หมุนตัว ๆ เลย จากนั้นพอวันที่ ๒๕ โนนทางร้อยเอ็ด ไปอีก
 หลายจังหวัดอยู่ตามนี้เราทนเอา เรียกว่าเราทนแสนทนก็คือคราวนี้แหละ คราวของเราเป็น
 อันดับหนึ่งแล้ว คราวที่ ๒ นี้เป็นอันดับที่ ๒ ต่อมา แกงหม้อใหญ่ต้องยกกันอย่างหนัก มัน
 ใหญ่นี้มันไม่ใช่อันเดียวเหมือนเรายกเรา นัยกคนทั้งชาติหนักก็ทนเอา ก็ค่อยเป็นไปอย่างนี้
 แหละ มีเท่านั้นละ ที่นี้จะให้ศีลให้พรนะ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com